

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 25Co/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201111
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Milan Ďurica, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619201111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Milana Ďuricu, PhD., členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: v 1. rade: K. K., narodená XX. XXXX., bXXXF.,X, štátna občianka SR, v 2. rade: C.K., narodený XX. XXXX., bytom F. XX, XXX XX F., štátny občan SR, v 3. rade: E. V., narodený XX. XXXX., bytom F., X, štátny občan SR, v 4. rade: C. narodený XX. F.XXX, bytom XX,,F., štátny občan SR, o zaplatenie 7 342,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 5Csp/27/2019 - 124 zo dňa 21. októbra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 5Csp/27/2019 - 124 zo dňa 21. októbra 2019 v bode IV. mení takto: žalovaní v 1. rade, 2. rade, 3. rade spoločne a nerozdielne a žalovaný v 4.rade sú povinní zaplatiť žalobcovi úrok z úveru vo výške 8,29% ročne zo sumy 6 801,83 Eur od 24. augusta 2018 do 3. decembra 2018, zo sumy 6 730,76 Eur od 4. decembra 2018 do 28. decembra 2018, zo sumy 6 659,69 Eur od 29. decembra 2018 do 31. januára 2019, zo sumy 6 588,62 Eur od 1. februára 2019 do 29. marca 2019 a zo sumy 6 517,55 Eur od 30. marca 2019 do zaplatenia -všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec rozsudkom, č.k. 5Csp/27/2019 - 124 zo dňa 21.októbra 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zaviazal žalovaných zaplatiť sumu 7 271,67 Eur spolu s 5% úrokom z omeškania zo súm a za obdobie uvedených v bode 3 výrokovej časti napadnutého rozhodnutia. Konanie v časti 71,07 Eur zastavil a žalobu o zaplatenie úrokov z úveru vo výške 8,29% ročne zamietol. O trovách konania, súd prvej inštancie rozhodol tak, že priznal žalobcovi právo na ich náhradu v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobca uzavrel so žalovanými na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 1434236904 zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. 1434236605 a zmluvu o stavebnom úvere č. 1434236904 zo dňa 7. augusta 2008 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol „žalovanému“ medziúver vo výške 7 634,60 Eur. Žalovaní nedodržali podmienky úverovej zmluvy a prestali medziúver riadne a včas splácať, v dôsledku čoho žalobca listom zo dňa 3. júla 2018 oznámil žalovaným, že 31. júla 2018 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Listom z 23. augusta 2018 žalobca oznámil, že ku dňu 23. augusta 2018 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, na základe čoho žiadal vrátiť dlžnú sumu vrátane príslušenstva v celkovej výške 7 820,45 Eur. Podľa priložených doručeníek je zrejmé, že s výnimkou žalovaného v 3.rade, žalovaní toto oznámenie prevzali.

3. Po podaní žaloby žalovaní zaplatili sumu 71,07 Eur, na základe čoho žalobca v tejto časti vzal žalobu späť a súd prvej inštancie konanie zastavil.

4. Súd prvej inštancie kvalifikoval zmluvu o medziúvere ako zmluvu o úvere podľa § 497 Občianskeho zákonníka a zároveň ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 OZ a podrobne rozpisal zistený skutkový stav, ako aj svoju právnu argumentáciu k uplatneným pohľadávkam.

5. Súd prvej inštancie medzi iným konštatoval, že zmluva o úvere má všetky stanovené náležitosti. Vzhľadom na to, že žalovaní prestali splácať dohodnuté splátky, súd vyhovel žalobe o zaplatenie 7271,67 Eur a priznal žalobcovi aj právo na úrok z omeškania.

6. Žalobu v časti o zaplatenie úrokov z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti zamietol, pretože túto pohľadávku žalobcu považoval za neoprávnenú. Úroky z úveru podľa stanoviska súdu prvej inštancie predstavujú odplatu za používanie finančných prostriedkov, ktorá sa poskytuje dlžníkovi do doby splatnosti. Súd prvej inštancie sa odvoláva na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, rozsudku č.k. 16Co/1006/2015 - 115 zo dňa 23.februára 2017. Tak ako aj iné rozhodnutia súdov, ktoré zamietajú žalobu o zaplatenie úrokov z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, poukazuje aj rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS/476/2012 - 14 zo dňa 18. septembra 2012.

7. Pokiaľ ide o trovy konania, súd priznal právo na ich náhradu žalobcovi, ktorý bol vo veci úspešný, pričom súd prvej inštancie vychádzal z istiny uplatnenej v žalobe a neprihliadal pri rozhodovaní o trovách na jej príslušenstvo.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie v zákonom stanovenej lehote, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v IV. časti výroku tak, že prizná žalobcovi úrok z úveru vo výške 8,29% ročne z dlžných súm a za časové obdobie ako je uvedené v odvolaní.

9. V odvolaní žalobca namieta, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keď mu nepriznal právo na úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa stanoviska žalobcu, má žalobca ako veriteľ právo na úroky z úveru od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich reálneho vrátenia, a nie len do momentu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Odvoláva sa aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo/113/2018 z 30. júla 2019, z ktorého vyplýva, že veriteľ má právo na úroky z úveru až do skutočného splatenia úveru a aj právo na úroky z omeškania. Právo na úroky z úveru až do ich reálneho vrátenia vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka, pričom aplikácia tohto ustanovenia neodporuje § 52 OZ. Podľa právneho názoru žalobcu, splatnosťou úveru nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, ale sa mienia len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Aj v tomto odvolaní, tak ako aj v iných konaniach, žalobca odkazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, podľa ktorých má veriteľ právo na zaplatenie úrokov z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

10. Žalovaní sa k odvolaniu nevyjadrili.

11. Odvolací súd prejednal odvolanie v rozsahu stanovenom v § 379, § 380 CSP a napadnuté rozhodnutie zmenil podľa § 388 CSP.

12. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý je podrobne uvedený v napadnutom rozhodnutí a konštatuje, že žalobca si uplatnil na Okresnom súde Lučenec žalobou podanou 4. marca 2019 právo na zaplatenie 7 342,74 Eur spolu s úrokom z úveru a s úrokom z omeškania zo súm a v členení tak, ako je uvedené v petite žaloby.

13. Medzi stranami sporu nebolo sporné, to že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanými v 1. až 3. rade zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa 31. júla 2008, na základe ktorej poskytol žalovaným v 1. až 3. rade celkovú sumu 7 634,60 Eur. Žalovaný v 4. rade je ručiteľom za poskytnutý úver. Rovnako nebola sporná ani suma, ktorú žalovaní zaplatili jednotlivými splátkami do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia a ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaní sa písomne k žalobe nevyjadrili. Na pojednávaní žalovaní v 1. rade a 2. rade nespochybnili existenciu záväzku z titulu poskytnutého úveru, tak ako ani žalovaný v 4 rade nespochybnil svoj ručiteľský záväzok. Žalovaný v 3. rade sa pojednávania nezúčastnil.

14. Súd prvej inštancie správne kvalifikoval zmluvu o úvere za zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 OZ.

15. Predmetom odvolacieho konania sú len úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (bod IV. výrokovej časti napadnutého rozhodnutia).

16. V tomto smere odvolací súd vychádza z toho istého právneho názoru ako vyslovil v rozsudku sp. zn. 25Co/7/2019, v ktorom konštatoval, že rozhodovacia prax súdov prvej inštancie, ako aj odvolacích súdov, ohľadne práva na úroky z úverov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nie je jednotná a rozhodne nemožno hovoriť o ustálenej rozhodovacej praxi. Tento stav spôsobuje nepredvídateľnosť súdnych rozhodnutí, čo je v rozpore s princípom právnej istoty, ktorý je jeden z rozhodujúcich princípov právneho štátu. Odvolací súd si je vedomý aj toho, že zjednocovanie judikatúry patrí v zásade výlučne Najvyššiemu súdu SR, ktorý však zjednocovacie rozhodnutie zatiaľ nevydal. V tomto smere nezasiahol ani zákonodarca napriek, napriek hypertrofie legislatívy, ktorá v mnohých prípadoch skôr destabilizuje právny poriadok, pričom ide o dlhodobý stav, ktorý sa týka veľkého počtu sporov vedených na všeobecných súdoch. V uvedenom rozhodnutí k právu na úroky z úveru po vyhlásení jeho mimoriadnej splatnosti zaujal odvolací súd toto stanovisko: Je nesporné, že z úverového záväzkového vzťahu vyplýva povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky, ktoré sa platia od momentu poskytnutia úverových prostriedkov (§ 497 a § 502 Obchodného zákonníka). V aplikačnej praxi súdov nie je zhoda v tom ako posudzovať právne dôsledky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti resp. odstúpenia od zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka odlišne stanovuje právne dôsledky odstúpenia od zmluvy na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy stanovenej v § 351 Obchodného zákonníka. Aj pri odstúpení od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka nastáva právny dôsledok stanovený v § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti zo zmluvy. Ďalšie právne dôsledky stanovené v tejto všeobecnej právnej úprave sa aplikujú len vtedy, ak nie je stanovené inak v osobitných ustanoveniach pri jednotlivých zmluvných typoch, ktoré ako špeciálna úprava majú prednosť pred všeobecnou právnou úpravou. Takouto osobitnou právnou úpravou je aj ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, podľa ktorého má veriteľ právo na zaplatenie dlžnej sumy a úrokov.

17. Argumentácia súdov podľa, ktorej právo na úroky z úveru vzniká aj po odstúpení od zmluvy, pretože v opačnom prípade by bol dlžník v lepšom postavení, keď nespláca splátky úveru, nemá povahu právnej argumentácie, ale skôr ekonomickej a navyše platí len pri nízkych resp. záporných úrokových sadzbách ECB, od ktorých sa odvíja výška úrokov z omeškania.

18. Obchodný zákonník v § 502 jednoznačne stanovuje právnu skutočnosť, ktorá spôsobuje vznik práva na úroky z omeškania, a tou je poskytnutie peňažných prostriedkov a len nepriamo vymedzuje do kedy trvá povinnosť dlžníka úroky z úveru platiť. Východiskom pre tieto úvahy môže byť práve ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje splatnosť úrokov z úveru, pričom základnou zásadou je viazanie splatnosti úrokov z úveru na moment vrátenia peňažných prostriedkov. Právne predpisy len v niektorých prípadoch rozlišujú moment vzniku pohľadávky a moment jej splatnosti, pričom často stotožňujú vznik pohľadávky s momentom jej splatnosti. To vyplýva aj z vety in fine tohto ustanovenia, ktoré viaže splatnosť úrokov a tým aj moment vzniku práva na úroky z úveru, pri vrátení zvyšku (zostatku) poskytnutých finančných prostriedkov a viaže ich na moment splatnosti zvyšku poskytnutých úverových zdrojov, pričom základom z ktorého sa vypočíta výška úrokov z úveru je zostatok úveru.

19. Pri vyhlásení mimoriadne splatnosti úveru (odstúpení od zmluvy) zákon priznáva veriteľovi právo na vrátenie dlžnej sumy a úrokov z tejto sumy len ku dňu zániku práv a povinností z úverovej zmluvy. Nesplnenie tejto „jednorázovej“ povinnosti (vrátiť úver a úroky z úveru) je sankcionovaná úrokom z omeškania. Tzv. výhodnejšiu situáciu neplniaceho dlžníka, ako argumentujú niektoré rozhodnutia súdov, vyvoláva sám veriteľ, ktorý využije mimoriadne oprávnenie na ukončenie zmluvného vzťahu, ktoré mu je dané v § 506 Obchodného zákonníka alebo v § 565 OZ. Veriteľ toto oprávnenie nemusí využiť a môže zachovať zmluvný vzťah. Pri zachovaní zmluvného vzťahu, by v dôsledku omeškania dlžníka mohol veriteľ vymáhať zmeškanú splátku a príslušné úroky z úveru. Ak by Obchodný zákonník neumožňoval veriteľovi odstúpiť od zmluvy tak ako mu to umožňuje ustanovenie § 506 a Občiansky zákonník vyhlásiť mimoriadnu splatnosť (§ 565 OZ), teda aj od plnenia, pri ktorom dlžník ešte nie je v omeškaní, mohol by veriteľ odstúpiť od zmluvy len ohľadne tej splátky (čiastkového plnenia), pri ktorom

je dlžník v omeškaní (§ 347 ods. 2 Obchodného zákonníka). Odstúpením od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka získa veriteľ výhodu, a to právo žiadať vrátenie celého poskytnutého plnenia aj pred lehotou plnenia, ktorá je dohodnutá v zmluve (podobne aj podľa § 565 OZ).

20. Odvolací súd pri posudzovaní práva na úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (odstúpení od zmluvy) sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého podľa § 506 Obchodného zákonníka vzniká veriteľovi právo na vrátenie zvyšku (zostatku) úveru a úrokov z úveru len, ku dňu splatnosti, v tomto prípade mimoriadnej splatnosti, úveru. Členky senátu zotrávajú na právnom názore, podľa ktorého právo na úroky z úveru vzniká aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti a ktoré prezentovali v odvolacích rozhodnutiach v senátoch 41Co a 43 Co.

21. Zároveň však odvolací súd pri posudzovaní práv a povinností z posudzovaného záväzkového vzťahu vychádzal zo zmluvy o úvere, ktorá tento záväzkový vzťah založila. Zmluvné strany si explicitne v zmluve o úvere v čl. VII. bod. 6 zachovali popri právach stanovených v § 351 Obchodného zákonníka účinky zmluvy aj na úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Pri posudzovaní tohto ustanovenia odvolací súd nezistil dôvod, aby zasiahol do zmluvnej slobody a nepovažoval takto dohodnutý úrok z úveru za neprijateľnú podmienku. Navyše odvolací súd poukazuje na stabilizovanú judikatúru Ústavného súdu SR formulujúca doktrínu favor contractus, podľa ktorej je potrebné preferovať taký výklad zmlúv, aby bola zachovaná ich platnosť (napr. rozhodnutie z 19. júna 2008, sp. zn. I. ÚS 243/07, z 3. júla 2008, sp. zn. I. ÚS 242/07, z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, z 28. apríla 2014, sp. zn. IV. ÚS 15/2014 a ďalšie).

22. K argumentácii niektorých súdov, ktoré nepriznávajú veriteľovi právo na úroky z úveru po odstúpení od zmluvy, o dvojitom postihu dlžníka, považujeme za potrebné uviesť, že pri úrokoch z úveru nie je možné uvažovať o postihu dlžníka. Tak ako sa všeobecne konštatuje, úroky za úver sú odplatom, ktorú musí platiť dlžník za to, že používa finančné prostriedky veriteľa po dohodnutú dobu a platí ich až do doby, kým požičané finančné prostriedky veriteľovi nevráti (ak od zmluvy neodstúpi, resp. ak zániku práv nedôjde na základe inej právnej skutočnosti). Rovnako tak nie je sankciou nájomné, ktoré platí nájomca za to, že užíva vec, ktorá je vo vlastníctve prenajímateľa. Úroky z omeškania sú len jedným z právnych dôsledkov porušenia záväzku zo zmluvy, pričom Obchodný zákonník v zásade umožňuje kumuláciu práv pri omeškaní dlžníka so splnením peňažného záväzku (napr. právo na odstúpenie od zmluvy, právo na zmluvnú pokutu, právo na náhradu škody, právo na paušálnu náhradu) i keď ich kumuláciu v určitej výške v stanovených prípadoch limituje (napr. v § 369b Obchodného zákonníka).

23. Na základe týchto úvah odvolací súd, zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobcovi priznal právo na úroky z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (odstúpení od zmluvy).

24. Odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať judikatúru všeobecných súdov, ktorá je dostupná na webovej stránke MS SR a z ktorej sporové strany účelovo vyberajú podľa toho, ktorý právny názor potrebujú podporiť a citujú ju v konaniach, ktoré sa týkajú tejto problematiky.

25. Právny názor, podľa ktorého má veriteľ právo na úroky z úveru po odstúpení od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka zastáva aj stabilizovaná judikatúra Najvyššieho súdu ČR (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 19. apríla 2017 sp. zn. 32 Cdo 3764/2016, z 28. marca 2017, sp. zn. 32 Cdo 2546/2016).

26. Odvolací súd v súlade s § 396 ods. 2 CSP rozhodol o trovách odvolacieho konania. Právo na náhradu trov odvolacieho konania priznal žalobcovi v rozsahu 100% proti žalovaným podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalobca bol v odvolacom konaní úspešný.

27. Z povahy plnenia spoludlžníkov (žalovaní v 1. až 3. rade) vyplýva, že títo majú splniť dlh veriteľovi spoločne a nerozdielne (§ 511 OZ). Vzťah veriteľa a ručiteľa (žalovaný v 4. rade) je samostatným právnym vzťahom a je založený na princípe subsidiarity. Vzhľadom na to, že všetci žalovaní boli zaviazaní na to isté plnenie, bolo potrebné vyjadriť túto skutočnosť procesne vo výrokovej časti rozhodnutia. Odvolací súd vyjadril tieto hmotnoprávne skutočnosti tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

28. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).